

CRUELtat I BELLESA

Albert Serra explica que fa uns anys, Jordi Balló, director del Màster de documental de la Universitat Pompeu Fabra, li va proposar la possibilitat de rodar una pel·lícula. Serra va dir-li que no tenia gens de ganes de fer un documental, que el seu camp creatiu passava per explorar la ficció, però que si algun dia en fes algun seria sobre la tauromàquia. La resposta va desconcertar, semblava una excentricitat per treure's de sobre l'encàrrec, però, de mica en mica, va anar agafant cos. Albert Serra va començar a donar-hi voltes, a visitar algunes places de toros, a veure què passava a la corrida i va quedar captivat per alguna cosa que no tenia res a veure amb els rituals folklòrics sinó amb la mort. En el passadís que porta cap "el ruedo" va veure que en un costat hi havia la infermeria i en altra l'escorxadador. En la lluita entre la bèstia i l'home alguna cosa era inexorable i aquesta no era altra que la mort. Quant a producció, el documental va començar a agafar cos i Serra no va trigar a escollir el seu protagonista, el torero peruà Andrés Roca Rey.

Què és *Tardes de Soledad*? D'entrada, podem dir que és una experiència visual de gran bellesa, però també una experiència immersiva de gran duresa, que mostra la lluita entre l'home i la bèstia sense cap concessió. Per alguns espectadors pot ser difícil de veure i suportar per la seva violència. La pel·lícula comença amb la imatge d'un toro rebufant en mig d'una devesa extremenya i a partir d'aquí anem a l'interior de les places. No veiem mai al públic, només a l'home que s'enfrontarà als toros, als membres de la seva quadrilla i els animals. L'experiència visual que ens proposa Albert Serra pot ser fascinant perquè mostra i deixa escoltar coses que mai s'han vist. Les tres càmeres que van filmar en diverses places de braus de l'Estat ens posen a dins del duel. No havíem vist mai la corrida de tant a prop i ens desconcerta, ens espanta o ens sedueix. El torero està tacat de sang i veiem el patiment animal, els toros que agonitzen mentre l'home s'enorgulleix de la feina feta, però també veiem al torero envestit pel brau. Palpem la seva angoixa, el seu dolor, la seva por interna, l'adrenalina que el porta a jugar-se la vida. Mentre tot això passa gràcies a un acuradíssim treball de so de Jordi Ribas, escoltem els esbufecs del torero, les exclamacions dels companys de la quadrilla. Serra no es queda només amb el que passa a la plaça sinó que explora el trànsit cap a la confrontació. Serra filma al torero posant-se el "traje de luces" abans d'anar a la plaça. El ritual té lloc en silenci. Les mitges del torero i tota la seva vestimenta ens porten cap a una certa ambigüitat sexual, com si la pretesa virilitat que s'exhibeix a la plaça es transvestís en el procés de prendre forma. Una càmera accionada de forma automàtica a l'interior de la camioneta ens mostra el torero adolorit després d'haver estat atropellat pel toro. Els seus companys de feina no paren d'elogiar la seva valentia. Roca Rey és elogiat com el matador que

TARDES DE SOLEDAD

Espanya, 2024

Direcció: Albert Serra

Guió: Albert Serra

Intèrprets: Andrés

Roca Rey

Durada: 125 min

Gènere: documental

Idioma: castellà

Data d'estrena:

06/03/2025

s'atreveix a apropar-se a la fera. Mentre algú elogia la seva gesta, un membre de la quadrilla plora. La por també hi és present.

Una vegada més Albert Serra torna a posar el mite al centre de la seva obra, en aquest cas el mite de la tauromàquia. El rerefons visual de les seves imatges ens porten cap a Goya, Manet, Zuloaga, Picasso, Sorolla, etc. Darrere les imatges hi emergeix tota una cultura visual i literària, però mentre aquesta es posa en relleu també sentim alguna cosa que en reflecteix l'eclipsi. Serra filma alguna cosa que s'acaba. Captura un món autosuficient que lluita per mantenir el seu anacronisme mític enfront dels temps moderns. Captura els moviments del torero i la sang del toro, des del seu costat més salvatge. *Tardes de soledad* destrueix a més tots els tòpics, s'aparta del folklore, de la vella idea de "fiesta nacional". Prefereix convertir el seu documental en una pel·lícula de terror.

Tardes de soledad és volgutament ambigua i complexa com la realitat. Els que estimen la tauromàquia es trobaran amb una obra que els increpa en mostrar frontalment la barbàrie i tots aquells que es manifesten com antitaurins es trobaran davant unes imatges que recorda que les coses sempre són més complexes. *Tardes de soledad* descriu i documenta una violència atàvica que té a veure amb la posada en escena d'un cert inconscient espanyol del qual, tots els actes rituals que tenen lloc a la plaça, n'acaben mostrant alguna cosa originària.

Àngel Quintana

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona